

A Magyar Köztársaság nevében !

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2008. évi december hó 9. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2007. évi április hó 26. napján kihirdetett B.343/2006/8. számú **ítéletét helybenhagyja.**

A másodfokú eljárásban 3.600.- /Háromezer-hatszáz/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Győr-Moson-Megyei Bíróság B.343/2006/8. számú ítéletében vádlottat bűnösnek mondta ki életveszélyt okozó testi sértés büntetében. Ezért 2 év 4 hónap börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Beszámítást alkalmazott, elrendelte alkoholistákényszergyógyítását, határozott a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, hosszabb tartamú fő- és mellékbüntetés kiszabása végett, míg a vádlott és a védő enyhítésért fellebbeztek.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.158/2007/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartva az első fokon kiszabott büntetést eltúlzottan enyhének nevezte, mivel álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a súlyosító körülményeket nem értékelte kellő mértékben. Ezért indítványozta a vádlottal szemben súlyosabb büntetés kiszabását, egyebekben az ítélet helybenhagyását.

A Győri Ítéltábla nyilvános ülésén megjelentek az érdekeltek, és fellebbezéseiket fenntartották.

A fellebbviteli főügyészség képviselője az átirattal egyezően nyilatkozott, és indítványozta az ítélet megváltoztatását, a fő- és mellékbüntetés súlyosítását a generális prevencióra nagyobb hangsúlyt fektetve. Ezen túlmenően szükségesnek tartotta a jogi indokolás helyesbítését azzal, hogy jelen ügyben az eredmény tekintetében, az alanyi és tárgyi oldal gondos elemzésével a vádlottat legfeljebb gondatlanság terheli, mivel könnyelműen bízott cselekménye súlyosabb következményének elmaradásában. Kifejtette azt is, hogy a tényállásból önkéntes eredmény elhárításra nem lehet következtetni, a szerencsén múlt, hogy a sértett nem halt bele a vádlott által okozott sérülésbe.

A védő fenntartotta fellebbezését és elsődlegesen enyhítést, másodlagosan az ügyészi indítvány elutasítását kérte. Előadta, hogy másfél év telt el az eset óta, a vádlott a sértett mellett áll, ápolja, támogatja, állandó munkahellyel rendelkezik. Élettársa megbocsátott neki, kapcsolatukat rendezték.

A vádlott csatlakozott védőjéhez, és az utolsó szó jogán részletezte jelenlegi életkörülményeiket.

A sértett felszólalásában ugyanúgy nyilatkozott, mint az elsőfokú eljárás során, hangsúlyozta, hogy egészségi állapota miatt egyedüli támasza a vádlott.

Az ítéltábla a Be. 348.§ (1) bekezdése szerinti felülbírálat során a fellebbezéseket egyik irányból sem találta alaposnak, ellenben a fellebbviteli főügyészség észrevételét a jogi indokolás kapcsán osztotta.

A megyei bíróság az eljárási szabályokat betartva, megfelelő körben folytatta le a bizonyítási eljárást. A beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességében is megvizsgálta, s azok helyes, logikus értékelésével, törvényes mérlegelésével állapította meg a tényállást, melyre alapíthatta a másodfokú bíróság is a határozatát a Be. 351.§ (1) bekezdése értelmében.

A tényállás személyi része, az elsőfokú elbírálás óta bekövetkezett változásokra figyelemmel, a vádlott elmondása alapján csupán az alábbiakkal szorul kiegészítésre, pontosításra:

A vádlott **tanú 5** pékségében dolgozik, heti 25.000 Ft-ot keres. Nevelt fia elköltözött, élettársa, **a sértett** szklerózis multiplex betegségben szenved, állapota miatt segítségre szorul. A vádlott ellen a jelen eljárás alatt a Győri Városi Bíróságon B.961/2006. szám alatt csalás büntette miatt indult eljárás jogerősen befejeződött, a bíróság 15 nap közérdekű munkára ítélte vádlottat.

A megyei bíróság feltárta az ügy elbírálása szempontjából releváns valamennyi bizonyítékot, és azokat részletesen elemezte, indokolásában számot adott arról, hogy mely bizonyítékokra alapította a tényállást.

Szemtanúja nem volt az esetnek, két kívülálló tanú vallomásából az elkövetés időpontja határolható be, nyilatkozataik arra nézve nyújtottak adatokat. A vádlotti és sértetti vallomásokban mutatkoztak ellentétek, amely betudható részben ittas állapotuknak, az viszont kétségtelen, hogy a lényegét illetően **a sértett** mindvégig határozott volt, ezzel pedig leginkább vádlott első gyanúsítottai vallomásában elhangzottak egyeztethetők össze. Az orvosszakértői vélemény egyértelműen cáfolja azt a vádlotti védekezést, hogy a sértett szájáról lecsúszott a keze, amikor befogta a száját, hogy ne kiabáljon, ugyanis ha a sérülést egyszeri ütés hozta létre, akkor közepes vagy azt meghaladó erőbehatásnak kellett érvényesülni. Az objektív szakértői anyagból kiindulva - a szakértő a tárgyaláson fenntartotta írásbeli véleményét, amely szerint a sérüléseggyüttes a nyak nagy erejű megszorításával alakult ki -, iránymutatást nyújt a történetek megállapításához. Ehhez hozzárendelve és mérlegelve a további személyi bizonyítékokat, a vádlott később kialakult védekezése nem fogadható el.

Ekként vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, cselekményének minősítése törvényes az irányadó tényállás alapján.

A főügyészség képviselője megfogalmazta álláspontját arról, hogy a bekövetkezett eredmény tekintetében legfeljebb gondatlanság róható a vádlott terhére. Amennyiben ennél tovább megy a bíróság és eshetőleges szándékot állapít meg, az már az élet elleni, illetve testi épség elleni bűncselekmények elhatárolási problémáját veti fel.

Életveszélyt okozó testi sértés megállapításának van helye, ha a testi sértésre irányuló magatartást tanúsító elkövetőnek a szándéka az életveszélyre is kiterjed, mert ennek bekövetkezését kívánja vagy ebbe belenyugodva cselekszik. Ilyen szándék hiányában akkor kell ezt a bűncselekményt megállapítani, ha a beállott életveszélyes állapot tekintetében az elkövetőt gondatlanság terheli. A tudatos gondatlansághoz olyan tények feltárása szükséges, amelyből okszerűen következik a terheltnek az eredmény elmaradásában való bizakodása.

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette eredmény bűncselekmény, ahol az elkövetőnek a szándéka bántalmazásra terjed ki és magatartásával okozati összefüggésben az életveszélyes sérülés, mint eredmény bekövetkezik. A súlyosabb minősítést megalapozó eredményre az elkövető szándékának már nem kell kiterjednie, büntetőjogi felelősségét megalapozza az is, hogy ha az neki felróható okból, gondatlanságból jön létre. Az eredmény tekintetében fennálló gondatlanság megállapíthatóságának, így a jelen ügyben is nem az a feltétele, hogy az eredmény előre látható legyen, hanem az életveszélyes eredmény lehetőségének kell az

elkövetőtől elvárható figyelem és körütekintés mellett felismerhetőnek lennie. A vádlott és a sértett ittas állapota, a veszekedés, a köztük lévő fizikai különbség, a sértett egészségi állapota, az erőbehatás mértéke, a testtájék, olyan tényezők voltak, amelyekre tekintettel a vádlottól - aki átlagos élettapasztalattal rendelkezik - elvárható, hogy az életveszélyes eredmény lehetőségét felismerje, a kifejtett körülmények között élettársa nyakának megragadása életveszélyes sérülés lehetőségét hordozza. A vádlott könnyelműen bízott az eredmény elmaradásában, mert szubjektíve (képességeihez és lehetőségeihez mérten) tévesen ítélte meg az eredmény elkerülhetőségét.

A Legfelsőbb Bíróság 15. számú irányelvében foglaltak szem előtt tartásával az eset összes körülményét, az alanyi és tárgyi tényezők gondos elemzésével a testi sértés szándékosságán és az okozati összefüggés meglétén túl az eredmény tekintetében a vádlott tudattartama kapcsán többet megállapítani, mint hogy tudatos gondatlanság terheli, nem lehet. Ölési szándék fel sem merült, és önkéntes eredmény elhárításról sem lehet szó. Csak a szerencsén, és a gyors orvosi beavatkozásnak köszönhető, hogy **a sértett** életét megmentette a szakszerű orvosi ellátás. Ezért az ítéletábra az elsőfokú bíróság álláspontjától eltérően a vádlott bűnösségét a bekövetkezett eredmény tekintetében nem eshetőleges szándékban, hanem a gondatlanság súlyosabb formájában, luxuriában állapította meg. A kifejtettekre figyelemmel a megyei bíróság indoklásából a 11. oldal 1. bekezdését mellőzte.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó valamennyi, a vádlott javára és terhére írható körülményt feltárta. Az ítéletábra megítélése szerint ezek helyes értékelésével szabta ki a büntetést. A börtönbüntetés mértéke súlytalannak nem nevezhető, de enyhítésre sincs mód. Való igaz, hogy a generális prevenció komoly érv a szankció meghatározásánál, azonban a kellő egyéniesítésnek is érvényesülnie kell a büntetési célok kifejezésekor. A nyilvános ülésen elhangzottak is azt erősítik, hogy a joghátrány megváltoztatása nem indokolt.

Az ítélet járulékos rendelkezései helyénvalók.

Mindezek alapján a Győri Ítéletábra a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén nyugszik.

G y ő r , 2008. december hó 9. napján

Dr. Kovács Tamás sk. Dr. Csák Csilla sk.
a tanács elnöke a tanács tagja, előadó

Dr. Miklós Mária sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ezzel a végzéssel a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság B.343/2006/8. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

G y ő r , 2008. december hó 9. napján

. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: